

vedinteressen knytter sig til for Danmarks Vedkommende, er Kattegat-Minerne og Nordsø-Minerne. Med Bortfjernelsen af Kattegat-Minerne er de tyske Skibe netop nu gaaet i Gang, og efter de Efterretninger, der foreligger, skulde denne Bortfjernelse blive fuldført i Løbet af en 3 Maaneders Tid, hvis Vejrforholdene stiller sig nogenlunde gunstigt. Dertil maa jeg imidlertid føje, at Faren ved disse Miner er meget stærkt begrænset derved, at der paa vort Omraade findes farefrit Sejløb, naturligvis ikke i den Forstand farefrit, at der ingen Drivminer kan komme, men i den Forstand, at der ikke der findes forankrede Miner. Dette Sejløb afpatrouilleres og undersøges stadig af Marinens Skibe, og dets Beliggenhed er bekendtgjort for alle søfarende, saaledes at Skibene er i Stand til at rette sig derefter. De Ulykkestilfælde, som indtræder, indtræder da fortrinsvis derved, at de paagældende Skibsførere ikke tager fornødent Hensyn til disse Bekendtgørelser, men vover sig ind paa Omraader, hvor de, hvis de fulgte de Bekendtgørelser, der fremkommer, maatte vide, at der ikke var farefrit at sejle, og overfor dette tror jeg ikke vi er i Stand til at udrette noget fra Marinens Side.

Saa er der den anden store Gruppe af Miner, Nordsø-Minerne, langt den største og langt den vanskeligste for vore Forhold. Om disse gælder det, at efter de Meddelelser, vi faar, regner man i de fremmede Mariner, som har Interesse af denne Sag, med, at disse Nordsø-Miner ikke kan ventes at være fjernede før i Aaret 1921. Det vil med andre Ord sige, at der er en særdeles rum Tid tilbage, hvor denne Fare maa anses for bestaaende, og hvor man maa tage de Modforholdsregler, som man er i Stand til at tage, men hvor man tillige maa regne med, at vi ikke kan opnaa den fuldstændige Sikkerhed. Thi Minerne ligger jo saaledes, at hver Gang det er uroligt Vejr, løsrives en stor Del af dem og driver ind paa vore Kyster. Dette vedbliver at gøre Indsejlingen til Esbjerg usikker, og af Hensyn dertil er danske Marineskibe stationerede derovre, foretager en Eftersøgning og uskadelliggør Miner i saa stort Omfang som muligt, men Sikkerhed tror jeg ikke man skal smigre sig med at være i Stand til at opnaa i denne Henseende. En rum Tid endnu vil paa dette Punkt Krigstidens Følger mærkes.

Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) rettede en Bemærkning

til mig vedrørende Marineministeriets Departementschefer og Kontorchefer. Det ærede Medlem mente, at den Ordning, der var foreslaaet paa Finansloven, ikke skulde være berettiget. Jeg kan dertil sige, at den Ordning, der i Øjeblikket findes, en Departementschef og to Kontorchefer fungerende som Departementschefer, bygger jo ikke paa Tjenestemandsløvens almindelige Normering, men paa den Paragraf i Tjenestemandsløven, der giver Bemyndigelse til en saadan Ordning, naar der er ansat en Direktør i Marineministeriet. Jeg forstod imidlertid det ærede Medlem saaledes, at det, han drog i Tvivl, var Rigtigheden af, at disse to fungerende Departementschefer opførtes med Departementschefs Lønning paa Finansloven. I saa Henseende har man fulgt, hvad der i tidligere Tilfælde er sket i et andet Ministerium, og naar det ærede Medlem havde det Indtryk, at man paa denne Vis kom til større Udgift end den, man vilde kommetil, hvis man fulgte selve Tjenestemandsløvens Normeringsplan — saa vidt jeg forstod det ærede Medlem —, er det ikke Tilfældet. Det medfører tværtimod en Besparelse af saadant noget som 6 000 Kr., idet Forholdet er det, at man paa denne Vis faar en Embedsmand mindre som Departementschef og Kontorchef, end man ellers vilde faa. Men hele dette Spørgsmaal er vel nærmest egnet til en Drøftelse med Finansudvalget, og til en saadan skal jeg være rede.

Det ærede Medlem fra Bornholm beskæftigede sig med den lille Ø, der ligger i Nærheden af Bornholm, og som har saa ejendommelige Forhold, at det er ret svært at udrede, hvorledes Reglerne for den egentlig er. Man gaar i al Almindelighed ud fra, at Christiansø udelukkende henhører under Marineministeriet, men dette er ikke ganske rigtigt. Christiansø er, som det ærede Medlem, der kender Øens Forhold saa indgaaende, utvivlsomt er paa det rene med, henlagt under hele tre Ministeriers Styrelse, nemlig Marineministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og uden Finansministeriet. Den Side af Øens Forhold, som det ærede Medlem særlig dvælede ved, nemlig Alderdomsunderstøttelsen, er henlagt under Finansministeriets Styrelse. Det ærede Medlem fremdrog imidlertid her Ønskeligheden af at forhøje Taksterne, og han har allerede tidligere, ved jeg, gjort opmærksom paa denne Ønskelighed i Marineministeriet. Foranlediget herved har man fra Marineministeriets Side, idet man følte sig i en vis Forstand